

יכולים להוסיף ולשאת בעומס האחריות של אימון ופיקוד בצבא הרוצה להיות גיס מבוגר וחדיש, שלא יפגר אחרי צבאות אחרים.

בהפרש עצום של מימדים — אך לא של מידת הצורך, וחיוניותו בשבילנו — מצווה עתה צבאנו אנו על מסכת מעשים דומה. לימוד, השתלמות, קריאה רצינית, בקשת ידיעה נוספת, העמקת ההבנה של תהליכי-מלחמה, של הטכניקה והמשימות של סוגי-החיל העיקריים, של דרכי-האימון, השפעת

התמורות בזיון ובמבנה הצבאות על הנוהג הטקטי — אלה הן חובות היום-יום של מי שמתכנן לשאת באחריות תעודת הפיקוד בצבא-ההגנה לישראל. הנוהג קלות-ראש בכך, מפקיר למפרע את דמם של פקדיו, ומועל בשליחותו. מוסדות צבא-ההגנה ודאי שירחיבו וישלללו את מערכת הסידורים והמפ"עלים שתפקידם לסייע למפקד בהשגת ההשתלמות המכסימלית. אך על המפקד עצמו מוטלת החובה להשתמש באפשרויות אלו כראוי.

זכרונות מלכדים

עם היכנסנו לשנה השניה למלחמתנו — מתרבים והולכים ימי-הזכרון: ימי-הזכרון לנופלים וימי-הציון להישגים ונצחונות. בחדשי חורף אלה עומדים אנו עדיין, בעיקרו של דבר, בפרשת הזכרון נות הנוגים למלחמתם הנואשת של מעטים. עבר יום-השנה לל"ה; חולפים ימי הנגב, עקובי הדם; מתקרב "יום-השיירה" של הגדוד העשרים ואחד בדרך ליחייעם. רק עכשיו, בפרספקטיבה של שנה — ושל התרחשות היסטורית, הן צבאית והן פוליטית, אשר היתה מספיקה למלא חיי דור שלם בתולדות עמנו — אפשר לראות, מה היו לנו אותם הקרבנות הראשונים, ומה היו התגרות הראשונות, שבישרו את כל הגדולות שבאו בעקבותיהן, והלא מאותם ימים נשקפים אלינו לא רק מאבק-הגבורה של הל"ה, אלא גם הדיפתם — יומים לפני-כן, — של החוקפים מגוש-עציון, תכוסת "הילה-החרור" ליד טירת-צבי, ערעור כוחן של הכנופיות באיזור חיפה, עמידת-הכבוד של נצורי נבידניאל.

ובסימן זה, של ימי-אבל וימי-זכרון ונצחונות, מתחילה לובשת, נגד עלינו, עור וגידים גם ההיסטוריה הקצרה והרעננה של היחידות והחטיבות שבצבא-ההגנה לישראל. אותו גדוד העשרים ואחד — הרי רק לפני ימים ספורים ציין את "יום-הגדוד" השנתי הראשון שלו. ולא מעטים הם הגדודים אשר את ראשית קיומם, את יום-התארגנותם, ימנו מחדשי חורף קודרים אלה. ובצד הגדודים — מתחילה להתהוות גם מסורתן של חטיבות; מהן — וכאלו היו הכלל בהתחלה — שגיבשו במסגרתן את כוחות

הקרב אשר צמחו לארגון ההגנה בחבל ארץ זה או אחר; ומהן אשר קמו בתוקף מצבים, או תעוררות מיוחדות, שנתהוו במהלך המלחמה — ואף הן רשמו דפים מפוארים בספר מפעלותיו של צבא-ההגנה בשעה הרת-גורל זו; הנה, רק שבועות מעטים מפרידים בינינו לבין "יום-ההולדת" של חטיבת "הראל", ולגבי מרבית היחידות שבצבאנו נשלם והולך סיומה של השנה הראשונה.

תהיינה אשר תהיינה התמורות בהיקף, בארגון ובמעמד הצפויות עוד לצבאנו על חלקיו השונים — אחת ברור: מסורת זו של חברות-קרב אשר נתגבשה ביחידותינו אסור כי תיעלם או כי תתפור ותתנדף אט-אט. רוח הליכוד הקבוצית, הגאווה על העבר והמבט הבוטח, בצותא, לקראת העתיד, שהם-הם תמצית ערכי "המסורת" שבגדודים ובחטיבות, — נחוצה לצבאנו הצעיר לא פחות מאשר לאותם צבאות ותיקים ומושרשים, שאף הם מטפחים ומעמיקים אותה בכל האמצעים שלרשותם. ימי-גדוד ומפעלי-מוכרת (ונטיעת היערות בט"ו בשבט זה — אף היא ציון דרך לכך); קבצי-זכרונות ו"תולדות-היחידה"; סימן מאושר של הגדוד; אלבום גדודי; עלון פנימי; דאגה משותפת לנפגעי היחידה, ושמירת קשר חברי אתם; הסרטת סרט מחיי הגדוד — כל אלה הנם בגדר לבנים, גדולות וקטנות, בבנין המסורת הלוחמת והזכרונות המלכדים, — המדרבנים להעלאת רמת הישגיה, יכולתה ודריכותה של היחידה או החטיבה.